

deželo. Pa tudi ne po krivici. Saj vemo, kaj je storil Turek, kjer si je podjarmil krščanske narode. — To še dokaj neznan in temno deželo nam opisuje navedena lepa knjiga. Čim manj je novejših del o Albaniji, tem vrednejše je to delo, da se ga spominjamo, zlasti, ker ima veliko (skoro samo izvernih) slik, bodisi krajev, bodisi znamenitih množ, posebej škofov in misijonarjev. Najprej nam opisuje naš pisatelj zgodovino Albanije, potem govori o narodopisnih in kulturnih straneh, zlasti o veri, dalje pa obširno o posameznih škofijah: nadškofiji antivarski (barski), škodarski, škofiji leški, pulatenjski, sappijski, opatiji Miriditov v Orošči, nadškofiji draški (Durazzo) i skopijski, naposled o misijonu v Gorah. Dasi opisuje gosp. p. Czerminski Albanijo tudi v «Missijah Katolickih», vendar je to delo samo zase. Pisatelj teh vrstic vé iz svoje izkušnje, koliko se je p. Czerminski trudil za to delo, zlasti za dobre slike. Vrh tega je potoval pisatelj lansko poletje sam v Albanijo, da si tam ogleda znamenitejše stvari, pa se tudi pouči o virih. Zato pozdravljamo in radi priporočamo to delo, ki je Poljakom posebno še zaradi krasne oblike res v čast. Tudi Slovenec bi se ga razveselil, in kak mladenič bi morebiti dobil veselje za misijonarja v tej deželi. Tudi v tem listu smo že namerjali pisati o Albaniji, ker

imamo nekoliko izvernih poročil o onih krajih, a nimamo prostora.

Między Słowianami. Przez Ks. Jana Badeniego T. J. Zeszyt pierwszy. Kraków. Druk Wł. L. Anczyca i Spolki. 1893. 8°. Str. 153. — Predlanskim po letu je potoval jezuit p. Janez Badeni po glavnih jugoslovanskih mestih in se skozi slovaško Ogrsko vrnil domov. Kar je na tem potovanju videl in slišal, to je potem pribil v poljskem mesečniku «Przeglądu Pow-szechnem» (občnem pregledu), potem pa objavil še v posebnem odtisku — delu, katero imamo pred seboj. Iz te knjige bi se dalo povedati marsikaj zanimivega za naše čitatelje, ker govori pisatelj prav obširno o Slovincih, posebej še o našem listu. A deloma nečemo, deloma ne moremo, ker je tako tesna s prostorom. Kogar bi zanimalo, kako piše poljski pisatelj o Slovincih, temu priporočamo to knjigo, katero mu rado oskrbi tudi naše upravnništvo. Iz ust dveh Poljakov samih sem slišal lani, da je pri njih vzbudil ta spis gosp. Badenega mnogo zanimanja za nas Slovence. Zato mu izrekamo po tej poti srčno zahvalo, zlasti še gledé na naš list. Poleg Slovencev opisuje tudi Hrvate, Srbe in Slovake. Želimo iz srca, da bi za tem (l.) velikim sešitkom izšel kmalu še drugi z mnogimi nasledniki.

Dr. Fr. L.

Razne stvari.

Naše slike.

Lahko opišemo današnje slike prav kratko. Prva mala slika na strani 145. nam predočuje Konstantinovo zmago pri Milvijskem mostu in je posneta po Rafaelovi sliki v «stanci Konstantinovi». — O Sienkiewiczzu, slavnem poljskem pisatelju, ne moremo danes poročati natančnih podatkov, upamo pa, da bo de možno še letos. Sedaj je na potovanju. — Gledé na Slomšekovo sliko in na govor pri slovesnosti mariborski treba opomniti dve stvari. Podoben govor o Slomšku je imel leta 1862. tudi gosp. Kosar, sedanjí dekan mariborske stolnice, in ga izdal z naslovom: «Beseda v slavni spomin na slovstvene zasluge pokojnega kneza in škofa Lavatinskega Antona Martina Slomškega. Govoril Frančišk Kosar, špiritval v Marburškem semenišu o shodu Marburške čitavnice 26. oktobra 1862. (Čisti znesek v prid semeniške cerkve v Marburgu.)» V Ljubljani. Natisnil Jožef Blaznik. 8°. Str. 24. Druga stvar je sklanja imena Slomšek — Slomškega. Tako smo ravnali: 1. Ker je tako pisal gosp. pisatelj in govornik; 2. ker Štajerci tako govore in so uredniku že očitali, ko je pisal v «Drobtincah» «Slomška»; 3. tako piše pok. Marn, piše tudi izdajatelj njegovih del, gosp. Mih. Lendovšek; 4. ker se dá vsaj dobro opravičiti z blagoglasjem. Zato ,pustimo Štajercem Slomškega', kakor

so mi rekli, tem bolj, ker pravijo oni v imenovalniku «Slomšek», mi pa — menda večinoma — «Slomšk». — Podoba Žal. Mat. Božje je skoro gotovo najlepše delo pok. Jurija Šubica. Dalo bi se o tej sliki mnogo pisati. Jurij jo je slikal l. 1886., meseca julija. Visoka je 2·32 m in široka 1·22 m. Sedaj visi v Poljanski cerkvi; napraviti jo je dal sedanji g. župnik Ramoveš. O barvah slike omenjamo, da je Marijin plašč višnjev, zagrinjalo čez glavo črno, peča okrog glave je bela, rokav spodnjega oblačila pa rdeč. — Slika na str. 176 naj kaže, kako cvete čajevc. Posneta je po fotografiji in je torej natančna pa resnična.

Belokranjski reki in pregovori.

(Priobčuje J. Š.)

Stari voli potegnejo iz drage.
Ki dela, tri dni duglje živi.
I star vuk ódnese janje.
Neče strelja v kóprive.
Lahko se z drugim dičiti.
I cigan ima včasih dobrega psa.
Kdor pravi, da ne laže, naj mu hiša zgori.
Pred vlaškim Božičem ni zime, pred vlaškim
Petrovim ne vročine.
Ki konja kupi, kupi i glávnik.
Ne boj se male zdele, a boj se malega lonca.